



புலக்ய

# ஊழல்

கவிதை மின்னிதழ்



ஆசிரியர் : ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :  
சகா (சலீம் கான்)  
இப்ராஹிம் ஷரீப்  
அல்தாஃப் சலீம்

ஆசிரியர் குழு :  
படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்



முகப்பு ஓவியம் :  
ரவிபேலட்  
வடிவமைப்பு :  
முகம்மது புலவர் மீரான்

இதழ் உருவாக்க உதவி :  
ஷெண்பா  
மதன் குமார்

இணையதள முகவரி :  
[www.padaippu.com](http://www.padaippu.com)

அலுவலக முகவரி :  
படைப்பு குழுமம்  
அரசு பதிவெண்: 521/2018  
#8, மதுரை வீரன் நகர்  
கூத்தப்பாக்கம்,  
கடலூர்,  
தமிழ்நாடு,  
இந்தியா.  
607002  
[admin@padaippu.com](mailto:admin@padaippu.com)  
94893 75575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.



மின்மினி விமலா	- 4	ராசி அழகப்பன்	- 22
மு.கீதா	- 5	கனகா பாலன்	- 23
மாறன்மணிமாறன்	- 6	முனியாண்டி ராஜ்	- 24
வெற்றிப்பேரொளி	- 6	இரா.பூபாலன்	- 25
ஏ.நஸ்புள்ளாவ்	- 7	வத்திராயிருப்பு தெ.சு.கவுதமன்	- 25
ம.கனகராஜன்	- 8	தி.கலையரசி	- 26
முகில் நிலா தமிழ்	- 9	ரிஸ்கா முக்தார்	- 27
சுடல் தாரிக்	- 10	காயத்ரி ராஜசேகர்	- 28
தி.ரா.சதுர்த்தி	- 11	பிரபுசங்கர் க	- 29
ப.தனஞ்செயன்	- 11	மதுரா	- 30
தங்கேஸ்	- 12	ஷெண்பா	- 31
கோ.ஸ்ரீதரன்	- 13	விமலன்	- 32
ஜே.ஜே.அனிட்டா	- 14	சகா	- 33
தமிழ்மணவாளன்	- 15	தாவோ சரவணன்	- 34
ராம் பெரியசாமி	- 16	வீரேசுமன் க.சோ.திருமாவளவன்	- 35
ரோஷன் ஏ.ஜிப்பி	- 17	கோபி சேசுவேரா	- 36
வ.இரா.தமிழ் நேசன்	- 18	ப்ரியா பாஸ்கரன்	- 37
அழ.இரஜினிகாந்தன்	- 19	பிருந்தா சாரதி	- 38
பி.கே.சாமி	- 20	ஆ.சார்லஸ்	- 39
ந.சிவநேசன்	- 21	மு.முபாரக்	- 39
ச.ஜெய்	- 21		



நினைவுப் பெருவெளியில்  
இசைப் பிரும்மம் ஸ்ருஸ்டிக்கும்  
கோடி கோடிப் பால்வீதிகள்  
பொழுதெங்கும்.

இசைப்பவனின் வழியெங்கும்  
நட்சத்திரப்பூக்கள் மகிழ்கின்றன  
தாளத்தின் தடங்களோடு.

ஆத்மா வருடும் இசை  
கருவறையின்  
சுவர்களில் படிந்திருக்கும்  
கோவில் தீபத்தின்  
வெளிச்சத் திட்டுகளாகப்  
பரவிக் கிடக்கிறது.

இராகத்தின் ராட்சசத்தனம்  
விரல்வழி வழிந்து  
தனக்கான கர்ப்பக் கிரகத்தை  
வடிக்கிறது அருவமாக.

உளியின் சத்தம்  
பெருவெளியை நனைக்க  
உயிர்கொள்கிறேன்  
கல்கியின் சிலையென.

மலர்விழி பூக்கும் கணங்களில்  
பூரணம் பெற்றவளாக  
அபிசேகம் நிகழ்த்துகிறேன்  
என்னில்  
ஒவ்வோர் இசைக்கும்  
ஒவ்வொரு பால்வீதியில்...

► **மின்மினி விமலா**



சிறகுகள் கண்டு வியக்கின்றாய்...  
முளைத்த வலி கூறும்  
ஒவ்வொரு சிறகும்,  
ஒவ்வொரு மரணத்தைக் தொட்டு  
உதித்ததென்பதை..  
பறவைகளுக்கானதைப் போல இயல்பானதல்ல  
அவை.  
அன்பில் முளைத்ததொன்று  
ரௌத்திரத்தில் மற்றொன்று  
பிடிவாதத்தில் பிறந்த சிறக  
பெற்ற வலியை அகங்காரம் என்பார்.  
அவை பறக்கத் துடிக்கையில்  
அன்பின் கத்தி கொண்டு  
அறுத்து மகிழ்ந்தனர் .  
திமிறி பறக்கத் தவிக்கையில்  
திடீரென வெட்டிச் சிரித்தனர்.  
பகடிகள், ஏளனங்கள், அலட்சியங்கள்  
பரிகாசங்கள், அதிகாரங்கள், அவமானங்களைக்  
உணவாக உண்டு முளைத்த சிறகுகளவை.  
வெட்டவெட்டத் துளிர்ப்பது கண்டேனுனக்கு  
அச்சம்...  
இது ஆதித்தாயின் மரபின் எச்சம்..  
துளிர்க்கவே பிறந்த சிறகுகள்...

► மு.கீதா



சுமவாச்சுமையை

சுமந்து கொண்டேயிருக்கிறது மனம்  
அவையனைத்தையும் இறக்கி வைக்க  
முடிவதில்லை சில கணம்  
ஒன்றை இறக்கி வைப்பதற்குள்  
ஒன்பது ஏறிக்கொள்கிறது அதற்குள்  
முற்றும் துறந்தவர்களுக்கும் இது நிகழலாம்  
சற்றும் எதிர்பாராமல் நிகழும் மரணத்திற்கே  
சுமையை இறக்கி வைத்த பெருமை.

► **மாறன்மணிமாறன்**

அந்தச் சிறுமி

செடியின் பக்கத்தில் நின்று  
பெயரைச் சொல்லி  
மறுபடி மறுபடி கூப்பிடும்  
திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை  
தன்பெயர் தெரியாத  
அந்தப் பூ!

► **வெற்றிப்பேராளி**



ஒரு அறையில் நிகழும்  
சம்பவம் இது  
மிக இருளாக  
அந்த அறை இருந்தது  
இரு மனிதர்கள் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள்  
அவர்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்  
எனினும்  
இருவரும் பேசிக்கொள்ளும் போது  
வெளியேறும் சப்தம்  
என் செவிகளுக்கு கேட்கவில்லை  
ஒரு பல்லி ஒரு பூச்சியை  
கவ்வித் தின்ன பலமுறை  
முயற்சித்து தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறது  
நீ இன்னும் தப்பிக்கவில்லையா என  
பூச்சியிடம் நான் கேட்கின்றேன்  
எனது சப்தத்தை அது செவியுற்று  
தப்பிப்பதாயில்லை  
இந்த சம்பவத்தில் சிக்கிக் கொள்ள  
ஒரு எறுமை வருகின்றது  
அந்த எறுமை சிறுவன் ஒருவனை முட்டி  
மோதிக் துரத்துகிறது  
சிறுவனுக்கு காயங்களும் இல்லை  
வலியும் இல்லை  
சற்று தலையை திருப்பிப் பார்க்கிறேன்  
சுவரில் விழுந்து கிடந்த  
எனது நிழலை யாரோ ஒருவன்  
தூக்கி நிறுத்துகிறான்.

பிரதியை வாசித்துவிட்டு சற்று  
கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள்  
சம்பவம் மிகத் தெளிவாகத் தெரியும்.

► **ஏ.நஸ்புள்ளாவ்**



## இறையின் கரையோர வேர்கள்

கரையோரம் நிற்கிறேன்  
பயணத்தின் இறுதிப்புள்ளியென  
எல்லா நாணல்களிலும்  
எழுதி வைத்திருக்கிறாய்

என்னைக் கரையேற்றிய  
களைப்பில்  
கனகக் குதிரை  
சாம்பலாகியுதிர,  
என் மௌனத்தின் வேர்களை  
அழகையெனக் கொண்டாடுகிறாய்

வழியில் சேகரித்த கனவுகளைப் பாடமுடியாமல்  
ஊமையாகித் தடுமாறும்  
என் உயிர்மொழியை  
ஏளனஞ்செய்கிறாய்  
அதன் நாவை இரணப்படுத்துகிறாய்

என் விளக்குகள்  
ஒவ்வொன்றாய் அணைந்துகொண்டிருக்கின்றன  
இருளைப் பழகச்சொல்லி  
என் விழிகளை  
வற்புறுத்துகிறாய்

கரையோரம் திகைத்து நிற்பதைத் தவிர  
வேறெதுவும் செய்வதற்கில்லையென  
நதியின் நுரைகளில்  
நீ பதித்த செய்தியை  
வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

வானத்து ஊஞ்சலின்  
மௌனப் புன்னகையில்  
ஒய்யாரமாய் நீ

► **ம.கனகராஜன்**





## சிவ மனிதர்களிடம் தள்ளியே இருங்கள்...!



அவர்களின் மொழி ஒரு போதும்  
மெய் பேசாது...!

அவர்களின்  
குரல் எப்போதும்  
உங்களுக்காய்  
ஒலிக்காது...!

உங்களின்  
இக்கட்டான சூழலில்  
அவர்கள் வசம்  
உங்களுக்கென  
சிறு நிழல் இருக்காது...!

நீங்கள்  
கொண்டாடித்  
தீர்த்தவர்களாய்  
இருக்கலாம்

அவர்களிடம்  
உங்களைத்  
தாங்கிப் பிடிக்க  
கரம் கூட நீளாது...!

செவிக்கருகில்  
ரீங்காரமிடும்  
கொசுக்களைப்  
போல  
அவர்களை  
நீங்கள்  
நிராகரிக்கவும்  
வழியற்று  
தடுமாறும் போதும்.... !

உங்களின் இருகரம்  
அணைத்து  
அவர்களைக் குறித்த எண்ணத்தை  
கொண்டு போடுங்கள்...!

துரோகிகளை  
சுமந்து திரிந்து  
நாம் தியாகிகள்  
ஆக வேண்டிய  
கட்டாயமேதுமில்லை...!

► முகில் நிலா தமிழ்



கனரக வாகனமொன்றினால்  
முதுகில் ஏற்றப்பட்ட அது  
சாலையின் ஓரத்தில்  
துடித்துக்கொண்டிருந்தது

அச்சமில்லாமல்  
அருகில் செல்பவன்  
மஞ்சள் நிற சாரையென  
உரக்கக் கத்துகிறான்

தலையை நசுக்குவதற்கு  
தொடர்ச்சியாக  
உத்தரவிடுகிறது  
கனத்த குரலொன்று

பெருமரத்தின் கிளையை  
அசைத்தும் வளைத்தும்  
குச்சிகளிரண்டு  
உருவாக்கப்படுகிறது

பசித்த வயிற்றுக்கு  
இரைதேடியதைத்தவிர  
வேறெதுவும் செய்யவில்லை  
இந்த அரவம்

► **கூடல் தாரிக்**



தன்னை தனதாக்கி கொள்பவன் சுயநலத்தின்  
மேற்கூறையில் தூக்கிலிட்டு தொங்குகிறான்.. !

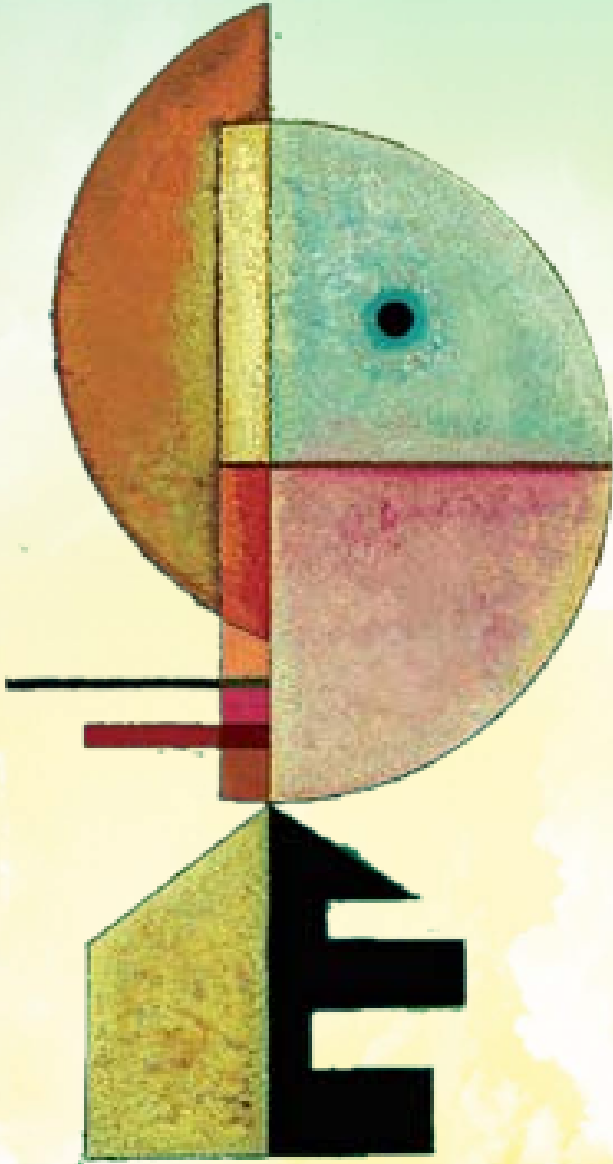
என் விரல்கள் துடைத்தெறியும்  
கண்ணீர்துளிகளில் என் கண்களில் இருந்தும்  
காற்று உறிஞ்சித்தான் போகிறது !

யாரும் அறிந்திடாத துக்கங்கள்..  
தூக்கத்திற்கு பிறகு..  
ஒருபோதும் அவைகள் என்னில் ஊடுறுவதே  
இல்லை !!

► **தி.ரா.சதுர்த்தி**

விற்பனைக்குக் காத்திருக்கும்  
மீன்களுக்கென  
ஒரு கடலையும்  
சில பறவைகளுக்கென  
ஒரு வானத்தையும்  
சேர்த்து வாங்கமுடியாத  
மனிதர்கள்  
பறவைகள்  
மீன்களை நேசிப்பதாக  
வாங்கிச்செல்கிறார்கள்.

► **ப.தனஞ்செயல்**



கூழைந்து குழைந்து வாலாட்டி  
என்னையே சுற்றி சுற்றி வருகிறது  
இன்றைய நிலவு  
மடுவிலிருந்து பீய்ச்சியடிக்கும் நுரைப்பாலாய்  
பரவுகிறது  
சன்னல் வழி ஒளி

அறையெங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கும்  
ஒளிக்கற்றையில்  
நடனமிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன  
இரவினை விழுங்க காத்திருக்கும் நினைவின்  
துகள்கள்

என் இரத்தத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கும்  
ஒரு அடர்த்தியான முகத்தின் பிம்பம்  
திடுமென உன் சாயலில் தோற்றம் கொள்கிறது  
முன்னறிவிப்பின்றி

நினைவுகளை கருப்பிடிக்கும்  
ஏ பசுங் கருமை இரவே  
உனக்கும் எனக்குமான தொப்புள் கொடி  
உறவில்  
இன்று பூத்து குலுங்குகிறது உறங்காத  
காற்றில்  
இந்த காட்டுப்பு

► தங்கேஸ்



மூன்று முறை ஒட்டியிருந்த தன்  
வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டார்  
இடையிடையே  
கல்யாணி கல்யாணி என  
ஈன ஸ்வரத்திலமுதார்  
ஒரு கொத்து முத்திரைதாள்களில்  
கிறுக்கலாய் கையெழுத்துப்போட்டு  
எதிர் புறமிருந்தவர்களிடம்  
கடாசி எறிந்துவிட்டு  
இல்லத்து ஆயாக்கள்  
இரு புறம் கை தாங்க  
மெல்ல விசம்பியபடி தன்  
அறை நோக்கி போனார்  
அம்முதியவர்  
கிரயமாகப்போவது  
கல்யாணி வாழ்ந்து களித்து  
தாம்பத்யம் நடத்திய  
வீடாய் இருக்க வேண்டும்....

► கோ.பந்தரன்



## அதிகீரமே



பிணங்களை நலங்கேட்டு விட்டு  
வந்திருக்கிறேன்.  
பேசாத பிணங்களோடு பிணக்கு எனக்கு.

மரிப்புக்குள்ளான வெறுப்பினை  
எந்தப் பிணமும் வலியுறுத்தவில்லை.  
ஆகவே அவை  
வாழ்தலின் போதே  
வாழ்ந்த பிணங்கள்.

உடலெனும் திடலை சடுதியில் பிரிந்து  
காடெனும் உடல் உடுத்திய  
அப்பிணங்களைச் சுற்றி  
நாக்குகள் தரித்த நாற்றங்கள்.

விடுத்த பிணங்களின்  
கண்ணீரைக் கணக்கில் கொள்ளாதவை  
நினைத்த பிணங்கள்.

இறப்பின் முன்பு வரை  
இவ்வுலகத்தை இடுகாடெனக் கண்ட  
உயிர்த்த உடல்களின்  
உத்திரவாதம் பெற்றுத் திரும்பியிருக்கிறேன்.

அடுத்து யாரென  
அவர்கள் அறிவர்.

அதுவரைப் பிணமாய்  
வாழ்ந்து பிழைப்பது  
சாலச் சிறந்தது.

► **ஜே.ஜே.அனிட்டா**



## ஒளியை உணர்ந்தல்

ஒளியை உணரத் தலைப்பட்ட  
உடனே நம்பியது விழிகளைத்தான்  
அது எத்தனை பெரிய  
அபத்தமென்று  
வண்ணங்களை நம்பச் சொல்லி  
வற்புறுத்திய போதே புரிந்தது..  
மெழுகுவர்த்தியை  
பற்றவைத்தேன்....  
அதைத்தான் ஒளியென்றார்கள்..  
நிலவில் கற்கத் தொடங்கிய வேளை  
தேய்பிறைக் காலம்  
ஒளியற்றுப் போகமோ  
ஒரு நாள்  
பகலே ஒளியினில்..  
அந்திப் பொழுது அச்சத்தையல்லவா  
அழைத்து வருகிறது  
இல்லை... இவை இல்லை  
ஒளியென்பது  
விழி நுகர்வதல்ல எனக்குள்ளிருந்து  
வெளிவருவது  
இப்போது என் கண்களைப்  
பாருங்களேன்  
தெரிவது என் நிரந்தர ஒளி..

► தமிழ்மனவாளன்



வாழ்விலிருந்து பிய்த்து எடுக்கப்பட்ட  
காகிதங்கள் முற்றிலுமாய்  
எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டது ...

கோர நுனியில் ஒளிரும் சிறுசொற்களின்  
பிரவாகங்கள்  
பிசுபிசுத்து வேற்றுந்த சருகின்  
தொன்ம விதிக்குள் புதைந்திருக்கிறது

ஞாபகங்கள் பனியும் எரியும் காடு என்  
மெலிந்த தோள்களின்  
ஆராவரத்தை உரைத்து  
உரையெழுதிக்கொண்டிருக்கிறது  
மெல்லிய வானம்

மிருகத்தின் வாசனைகள் வேயப்பட்டு  
உயிரின் கொடியில் உலர்த்திக்கொண்டிருக்கும்  
ஏடுகளை  
இன்னமும் கரையான்கள் அரிக்காத ஒன்று

தாடையை தாழ்த்தி ஒரு பாவமன்னிப்புக்காக  
கோருதலில்  
மன்னித்துவிடப்பட்டதாக வியூகம்  
யுகங்கொண்டிருக்கும் பெருந்தன்மை ...

காற்றெனும் கடவுளின் கையில்  
மறுபக்கங்களுக்கான முன்னாய்வில்  
முதலிலிருந்து என் காகிதங்கள்  
புரட்டப்பட்டு

காலனிடம் இரண்டாம் மரணத்திற்கு  
ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது

எனக்குள்ளிருக்கும் பிணத்தையெழுப்புகிறார்கள்

► ராம் பெரியசாமி





## இலை துளிர்ச்சி சூழ்ந்த காரை



அழகிய விருட்சங்களுக்கான  
கனவுகளுடன்  
என்னிடம் சில விதைகள்  
நான் வம்மையில் குளித்து  
பூமியை மேடையாக்கி  
அந்த நாற்றுக்கு  
மழையின் சொற்களை  
பரிசளிக்கிறேன்.  
அவ்வித்துகள் மண்ணின் மௌனம் கலைத்து  
மோட்சத்தை நோக்கி முகம் மலர்த்தி  
சிரிக்கின்றன.  
உழைப்பை உரமாக்குகிறேன்  
எறும்புகள், எலிகள் இன்னும் பெருச்சாளிகள்  
களவாடி விடும் எனும் கவலையில் காவலும்  
இருக்கிறேன்.  
அவற்றின் ஒவ்வொரு கிளையும்  
வானுயர  
தத்தமது பூக்காலங்களை நோக்கி  
புன்னகைக்கின்றன.  
இனி.. கனிக்கூட்டங்கள்  
என்னைச் சூழ  
சுவைகளின் சுவைகள்  
தேனாக இனிக்கும்  
பச்சிலைகளின் அழகை  
லயிக்கும் மனங்கள்  
வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை  
குயில்களின் இனிய பாடலை  
புள்ளினங்களின் வனவாசத்தை  
நீங்களும் உய்த்துணரலாம்  
இப்பொழுது  
என் வியர்வை வாசத்தை நூதனமாக  
நுகர்ந்தபடி  
மார்பில் சாய்கிறாள் மனைவி  
இதயம் ஒரு வனத்தை  
அண்மித்து மகிழும் பூரிப்புடன்  
கண்கள் பனிக்கும் அக்கணம்!

► ரோஷான் ஏ.சிப்ரி



எதிர்பார்ப்புகள்  
ஏதுமில்லை என்பதால்  
துரோகத்தின் நிழல் கூட  
என் மீது விழ  
அனுமதித்ததில்லை!

பிறர் மீதான  
நம்பிக்கைகள்  
பொய்த்து போனாலும்  
ஒருபோதும்  
என் மீதான நம்பிக்கையை  
நான் இழப்பதேயில்லை!

எந்த அவமானமும்  
என்னை முடக்கி விட முடியாது  
எந்த புகழும்  
என்னை மதி மயங்க  
செய்ததில்லை.

ஒவ்வொரு முறையும்  
முற்றிலும்  
வலிமையாக எழுகிறேன்;  
எனது கால்கள் வலுவானவை  
அது நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.  
நானொரு பறவை  
எனது சிறகுகள்  
அசைந்து கொண்டே இருக்கும்;  
நானொரு மீன்  
நான் எனது துடுப்புகளால்  
நீந்திக் கொண்டேயிருப்பேன்!

எனது பாதை வேறு;  
எனது இலக்குகள் வேறு!!

► வ.இரா. தமிழ் நேசன்



ஓரே...ஓரே...



சிரித்துச் சொரியும்  
சிங்கார மழையில்  
சிடடுக்குருவி நீராடல்..

தலை குளித்து  
உடல் சிலிர்க்கும்  
பெருவனத்தின்  
நெடுமரங்கள்..

நெடுமரங்களின்  
கிளை நெடுக  
நெருக்கியடித்து அமர்ந்தபடி  
சிறு பறவைகளின்  
மாநாடு

சிறுபறவைகளின்  
கீச்சொலி தாளாமல்  
ஆவேசத்தோடு  
அடர் வனமெங்கும்  
அலையும் -  
பருந்துகள்

இடையிடையே  
தாளையம் பிசுகாத  
தவளைகளின்  
சங்கீதம்...

எங்கோ ஒரு பொந்துவழி  
நனைந்து நகர்ந்தபடி  
தவளையின் குரல்தேடி  
நச்சுநாகம்...

என  
மழையினூடே நனைகிறது -  
மனம்

ஓலைக் குடிசைக்குள்  
ஒழுகிடும் மழை நீர்

சொட்டுச் சொட்டாய்  
ஒலியூட்டும்  
பாத்திர கீதங்கள்..

அடிவயிற்றுப் பசிக்கென  
அடுப்பூதுகையில்  
கண்கசக்கும்  
வளையலணியா  
ஒல்லிக்கரம்...

► அழ. இரஜினிகாந்தன்



## தனிமையில் வாழ்வீடு



நுழையும்போது உணரப்பட்ட அந்நியத்தின் காலில் படரும் தூசுகளாக இருந்தன புழக்கத்தில் இருந்த சொற்கள்.

காதுகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாத கதவுகளின் மொழியில் கூடுகட்டி வாழ்ந்த பறவையின் குரல்.

பால்யத்தின் கிறுக்கல் கடலைகள் சுவரிலிருந்து கசிந்து சிந்திக்கிடக்கிறது.

ஆணிமீட்ட பள்ளத்தில் வாழும் சிலந்திக்கு தெரியும் புகைப்படமாக தொங்கியவரின் பெயர்.

ஜன்னல் வழிநுழையும் வெயிலுக்கு எப்படி சொல்வேன் இதுவரைப் பூட்டியிருந்த காரணத்தை.

► **பி.கே.சாமி.**



## கொண்டாட்டீ



மழை வந்தால் குழந்தைக்கு..  
குழந்தை வந்தால்  
மழைக்கு!

► **ந.சிவநேசன்**

அங்குமிங்கும்  
போய்க்கொண்டிருந்ததை  
கொஞ்சுவதற்காக  
பக்கமழைத்தேன்  
மெல்லியதாய் குரைத்த படி  
என் கைகளை நக்கத்தொடங்கியது  
சுற்றும் முற்றும் எந்த  
வீடுகளூமில்லையென்பதால்  
யாருமற்ற என்ற  
வட்டத்துக்குள் அது வந்து விட்டதை  
உணர்ந்தேன்.  
நேரமாச்சி அது எங்கு வேண்டுமென்றாலும்  
போய்விடும் நீங்க வாங்க என்றவரின்  
சமாதானத்தை  
வேறு வழியின்றி வலுக்கட்டாயமாக  
நம்பத்தொடங்கி நகர்ந்தேன்  
சில வாரங்கள்  
கடந்துவிட்டது என்றாலும்  
அது இப்போது  
குரைத்துக்கொண்டிருக்கிறது  
எனக்குள்!

► **ச.ஜெய்**



வலியுறு



சிலை வடித்த உளிக்கு  
பாராட்டு அழகல்ல  
அனுமதிக்கும் ஓய்வு.

இடிபாடுகளிடையே  
எழுந்து நிற்கும் சொல்  
ம் எளிதும் அதுவே பேரழகு.

பருவத் தேடலைத் தாண்டிய  
உடல் மொழியில் கனல் அழகு.

தீராப்பசியின் பயணத்தில்  
களைத்துப் படுத்துறங்க  
ஒரு மடி தேடுகிறது எண்ண அழகு.

நீங்களும் அழகை  
கண்டிருக்கலாம்  
உங்கள் அழகும்  
அனல் ஆயுதமே!

► ராசி அழகப்பன்



அர்த்தமற்று  
ஒதுங்கிப்போகையில்  
அப்படியென்னத்  
தயக்கமென்கிறாய்

என்றோ?  
எவராலோ?  
எள்ளி நகையாடி  
தூக்கியெறிப்பட்டதன்  
காரணங்களை  
உள்ளடக்கி  
உதப்பியிருக்கும் சொற்கள்  
கரைபுரளத் தயாராகின்றன

கொஞ்சம்  
அப்படியே விடு  
கடலெழுப்பும் அலைகள்  
ஓய்தலுக்கு கரைமடியைத்தானே  
தேடும்...!

► கனகா பாலன்



## இணைப்பில்லாத பாலங்கள்



இப்போது ஒரு பாலம் முளைத்திருக்கிறது  
இங்கிருந்த படகுகள் இப்போதில்லை  
இழுவையாய் விரல்களுக்குள் நழுவினோடிய  
நீர்ச்சங்கிலிகளின் ஓசை கேட்டுக் கொண்டே  
இருக்கிறது  
அதோ மீன் எனச் சுட்டிக்காட்டினாய்  
படகுக்காரனின் விழிகளில் அப்படி ஒரு சிவப்பு  
பிறகு அதைப்பற்றி மணிக்கணக்காய்ச்  
சிரித்திருக்கிறோம்

படகுத்துறையின் பலகைகளைத் தேடுகிறேன்  
எச்சங்களின் எச்சிலில் பறவைகள் பறக்கின்றன  
பார்த்து எனக் கையைப் பிடித்தேன்  
அது பார்வையால் நனைத்தது  
இங்குதான் என ஒருவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்  
கரைகள் தின்பதை மீன்கள் தின்பதில்லை  
என்கிறேன் நான்

கரையோரம் புரண்டிருக்கும்  
ஏதோவொரு செடியில் உன் பெயரென்றாய்  
கைக்கு எட்டாமலேயே போனது அது  
ஆற்றில் அலைகள் அவ்வளவு  
இல்லையென்றாய்  
எப்படியிருக்கும் ?  
எல்லாவற்றையும் உன் விழிக்குள்  
வைத்திருந்தால் என்றேன்  
சிரித்தாய்...  
அதில்தான் என் பெயரும் அடங்கியிருந்தது  
அதை  
இப்போதுதான் உயிர் என்கிறேன் நான்!

► முனியாண்டி ராஜ்





முப்பத்தியேழாவது  
பிறந்தநாளைக் கொண்டாடியிருப்பாள்  
நேற்று  
பழைய மாதிரியே  
இனிப்புகளை மறுத்திருப்பாள்  
அதிகாலை கோவில்  
வீடு திரும்பலில்  
சாப்பாட்டுப் பொட்டலங்களை  
யாருக்காவது இரந்திருப்பாள்  
கணவன் உடைகளையும்  
பிள்ளைகள்  
பரிசுகளையும் பகிர்ந்திருக்கக் கூடும்  
இருபத்து மூன்று  
பிறந்தநாள்களிலும் வழக்கமாகிவிட்ட  
கண்ணாடியின் முன் நின்று  
திருநீறுத் தீற்றலை  
அழுந்த வைத்தபடி  
இப்ப சரியாயிருக்கா  
என்று கேட்டிருப்பாள்  
பதிலுக்குப்  
புன்னகைத்திருப்பேன்  
பதினான்கு வயது நான்

► **இரா.புபாலன்**

தற்கொலையைச் சுமந்தபடியேதான்  
எல்லோரும் வாழ்கிறார்கள்  
சுமை தாளாது  
சிலர் இறக்கி வைக்கிறார்கள்...

► **வத்திராயிருப்பு தெ.சு.கவுதமன்**



'கத்திரிப்பூ கலர்ல பாவாடை  
என் பொன்னு உயரத்துக்கு  
கொஞ்சம் எடுப்பா'...

சம்பங்கி நெறத்துல எங்க  
வீட்டுக்காரருக்கு சட்டை  
வேணும்...

வாடாமல்லி நெறத்துல தெரியுற  
அந்த சேலையை எடு...

அவங்களோடது மாதிரி  
பாக்கு கலர் புடவை இருக்கா...

இலைப்பச்சை கலர்ல ஒரு மீட்டர் ரவிக்கை  
துணி கொடுங்க...

இன்னும் மிளகாய் பழ நெறத்து  
பாவாடையும்  
மாம்பழ கலர் புடவையும்  
பாசிப்பச்சையில் சட்டையும்  
என அடுக்கிக்கொண்டே அவள்  
சொல்ல...

கூரை முழுதும் விவசாய  
வண்ணங்களை பூசியிருந்தது  
அந்த ஜவுளிக்கடையின் வானவில்.

► தி.கலையரசி



எழுதுபவனிடம் பேசாதே..  
அவன் எழுத்துக்கள் குறித்து கேட்காதே..  
அவன் காதல்கள் பற்றி வினவாதே..  
அவன் உறவுகள் பற்றி விசாரிக்காதே..  
அவன் புகைப்படங்களை கேட்டு நச்சரிக்காதே..  
அவன் பழக்க வழக்கங்களை தெரிந்துகொள்ள முனையாதே..  
அவன் விருப்பு வெறுப்புக்களை விமர்சனம் செய்யாதே..  
அவன் எதை எழுத வேண்டுமென நீ கூறாதே..  
அவன் ரசனைகளை திருத்தியமைக்க முயலாதே..  
அவன் கதை மாந்தர்களை யார் எவரென விபரம் கேட்காதே..  
அவனுக்கான பிம்பத்தை உன் கற்பனைகளில் செதுக்காதே..  
அவனை உனக்காக ஒரு கவிதை சொல்லச்சொல்லி இம்சிக்காதே..  
அவன் தனிமைக்குள் ஒரு அழையாத விருந்தாளியாய் உள்நுழையாதே..  
அவன் மௌனங்களை உனக்கேற்றாற்போல மொழி பெயர்த்துக்கொள்ளாதே..  
மேலும்  
அவனை ஒரு தேநீர் விருந்துக்கு வருமாறு நீ வற்புறுத்தாதே..

உண்மையில்  
எழுதுபவனின்  
திரைகள்  
விலகும் சமயங்களிலெல்லாம்  
ஆடையிழக்கின்றன  
அவன் எழுத்துக்கள்

ஆதலால்  
விட்டு விடு..

எழுதுபவனை  
அவன் போக்கில்!!!

► ரிஸ்கா முக்தார்



அம்மாச்சி வீட்டிற்கு  
இத்தனை வருடம் கழித்து  
திரும்ப போயிருக்க வேண்டாம்  
அரக்கு மாளிகை எரிந்து தீராமல் கற்பூர  
குடிலாய்  
தேய்ந்து கரைந்து விட்டிருந்ததே  
அத்தனை கனம்  
அது அம்மாச்சி வீடு மட்டுமல்ல அம்மாச்சி  
தெரு  
பக்கத்து வீட்டு மீசைத் தாத்தா  
அவ்வாவின் மறைவிற்குப்பின் முழுவதுமாய்  
மழித்து  
அடையாளம் தொலைந்திருந்தார்  
எந்நேரமும் புரணி பேசும்  
விஜயா அத்தை  
ஓடிப்போன மகளின்  
குழந்தை வளர்க்க  
ஜாகை மாறி விட்டிருந்தாள்  
ஏழு வயதான என்னைத்தான் கட்டுவேனென்று  
அழவைக்கும் மணி மாமா  
மகனுக்கு வரன் பார்க்கச் சொல்கிறார்  
மோகன் பைத்தியமான  
வேணி அக்கா  
காதலித்து மணந்தும்  
தோல்வியுற்று சோபையற்ற கண்கள் வெளிர்ச்  
சிரிக்கிறார்  
வியாபாரத் திறமைமிக்க  
ஜீவாகடை ஜீவா அண்ணன்  
இன்னமும் அதே சிரிப்புடன்  
பொட்டலம் கட்டியவாறிருக்கிறார்  
இன்னும்  
என்னைக் கொஞ்சித் தீர்க்கும்  
தேன் சித்தி கண்ண மாமா  
கல்யாணி பெரியம்மாவெல்லாம்  
இறந்துவிட்ட தகவலறிந்து  
கண்ணீர் முட்ட சமைந்து போயிருக்கும்  
என்னை  
வியர்த்த பொவண்டோ கொடுத்து  
'ஐய...இன்னம் அதே  
அழுழுஞ்சி தானா நீயி'  
என அசமடக்குகிறான்  
கல்யாணி பெரியம்மாவின் மகனும்  
பால்ய தோழனுமான செந்தில்.

► காயத்ரி ராஜசேகர்



சர்வதேச பாடத்திட்டத்தில்  
ஏழாவது படிக்கும் மகனின்  
ஆன்லைன் வகுப்பில்  
உணவு நிரம்பிய  
ஒரு பாத்திரத்தின் படத்தை காட்டி  
எந்தெந்த உணவு  
உணவுக்குழாய் பாதையில்  
எங்கெங்கு செரிமானமாகிறதென  
கேள்வி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்

இணையத்தில் கொஞ்சம்  
பாடப்புத்தகங்களில் கொஞ்சமென தேடி தேடி  
செரிமானமாகி உறிஞ்சப்படும்  
இடங்களை கண்டுபிடித்து  
எழுதி அனுப்பிவிட்டு பார்க்கையில்

புரதமாகவும்  
கார்போஹைட்ரேட்களாகவும்  
கொழுப்புகளாகவும்  
பீட்டா-கரோட்டீன்களாகவும் தெரிகிறது  
ஆசை ஆசையாய் செய்து வைத்திருக்கும்  
வெஜிடபிள் பிரியாணியும்  
முட்டை பொரியலும்.....

► **விரபுசங்கர் க**



உதைபடும்  
பந்துக்குள்  
ஓராயிரம் உறுத்தல்கள்  
நிறவெறியில் ஒன்று  
நியாயமற்ற ஆசைகளுக்காக ஒன்று என  
விதவிதமாய்  
நித்தம் நெட்டித்தள்ளும்  
கால்களுக்கிடை  
களமாடிக் கொண்டிருக்கிறது.  
ஒவ்வொரு முறையும்  
புதுப்புதுக் கால்கள்.  
ஒவ்வொரு முறையும்  
புதுப்புதுக் களம்.  
இம்முறை நிற்பதோ  
சேற்றுக் கால்களிடையே.....

► மதுரா



அந்தச் செடியை அதி மிகப்  
புனிதமானதென்கிராய்..  
அந்த நாட்களில் அருகில்  
செல்வதும் தொடுவதும்  
நீருற்றுவதும் பாவமென்கிராய்..  
மற்ற தினங்களில் வீட்டின் எல்லா  
அறைக்குள்ளும் அனுமதிக்கும்  
நீ என்னை அன்று மட்டும்  
உள்ளே வராதே என்கிராய்..  
உன் விருப்பப்படி உன் வீட்டிற்குள்  
நான் வராமல் இருக்கலாம்  
ஆனால் என் வீட்டிலிருந்தென்னை  
நான் எங்ஙனம் வெளியேற்றுவது?  
என் வீட்டிலும் வளர்ந்திருக்கிறதே  
அதே செடி தளதளப்பாய்..

► **ஷெண்பா**



உணவகத்திற்குள் அமர்ந்திருக்கிறேன்.  
பளிச்சிட்ட விளக்குகளும்,  
கலர் காட்டி டைல்ஸ் ஒட்டப்பட்டிருந்த  
வழி வழிப்பான சுவர்களும்  
நவீன வடிவமைப்பிலான  
சாப்பாட்டு மேஜைகளும்,  
தட்டில் வலம் வருகிற  
வித விதமான பதார்த்தங்களும்,  
வண்ணங்களில் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்த  
சைனீஸ் உணவு வகைகளும்  
அது தாங்கிய  
உணவு பரிமாறுகிறவர்களுமான  
கைகோர்பில்  
பட்டுத்தெரிகிற இடம்  
யாதொன்றுமான தர்மமும் அற்று  
வாசலில் நிற்கிற பிச்சைக்காரியை  
நிராகரிக்கிறதாய்...!

► விமலன்





அந்த உயரமான  
வேகத்தடைக்குப்  
பக்கத்தில் தான்  
அமர்ந்திருப்பார் அவர்,  
ஒரு முறை கூட  
அவரை பார்க்காமல்  
கடந்து சென்றுவிட முடியாது.

உடைந்த தேகமும்...  
கருத்த மேனியும்...  
சவரம் பார்க்கா முகமும்...  
அழுக்குச் சட்டையும்...  
அடையாளமாகிப்போன அவரின்  
பசியமர்த்திப்போவது  
வழிப்போக்கர்களின்  
வாஞ்சைதான்...

உடைந்த குரலில்  
இன்னமும்  
சொல்லிக் கொண்டு தான்  
இருக்கிறார்  
பார்த்துப் போங்க,  
மெதுவாப் போங்க,  
கவனமாப் போங்க என்று...

அந்த இடத்தின்  
சிறுசலனத்திற்கு கூட  
பதறி ஓடுகிறார்...

அந்த சம்பவத்திற்கு  
பின்னால் போட்ட  
வேகத்தடை கூட  
அறியா நிலையில்  
அமர்ந்திருக்கிறார்...

ச்சக்கொட்டித்தான்  
கடக்கிறோம் இன்னமும்,  
முன்னை விட வேகமாக...!!!

► சகா



ஒரு வழியாக  
எல்லை மீறிய கவலைகளைக்  
கொண்டாடத் துவங்கியாயிற்று..  
துளிகளிறங்காப் பெய்தலை  
எவையெவை  
இவ்வறைக்குள் புரிவதாக  
ஒன்றிரண்டு கணக்குகளுண்டு..  
நேற்றிலிருந்து  
ஒழுகிய கழிவறைக் குழாய்  
குரல்வளை புடைத்த தொழிலாளியால்  
சரிசெய்யப்பட்ட பின்னும்  
அவன் குரலையும் சொட்டுகிற நீரையும்  
எதன் வழியாலோ  
கேட்கிறேனின்னும்..  
செம்மார்ந்ததின் அடையாளத்திற்கிருக்கும்  
கைவினைப் பொருட்களில்  
யானை பொம்மையின் பின்புறம்  
வரிசைக் கடைசி  
சிங்கப் பொம்மையின் ஆன்மாவில்  
நனையத் தொடங்கியிருக்கிறது..  
ஒரே நொடியில்  
சிங்காமவதுதான் எவ்வளவு எளிது  
தெரியுமா..?!

► தாவோ சரவணன்



அப்போதெல்லாம்  
மழையென்றால்  
கைநீட்டி தன் உள்ளங்கையில்  
விழும் உயிர்த்துளியை  
அண்டாப்பானையில் சேகரித்து  
தென்னம்பிள்ளைக்கு ஊற்றிவைத்தோம்  
எஞ்சோட்டுபிள்ளைகளோடு.

இப்போதும் மழையென்றால்  
கை நீட்டவே பயமாய்  
கால்மாதசம்பள கைபேசியிருக்கும்போது  
மழையே ரசித்து  
படமெடுக்கும் ஆர்வமாய் பாதிநினைவகத்தட்டு  
நிரம்பியேபோகிறது  
மழைநீர் சேர்வதைப்போல.

இப்போதும் அசோகா கை நீட்டி மழைநீரை  
குடத்தில் சேகரித்து  
அவள் ஆச்சியின் உதவியோடு  
தென்னம்பிள்ளைக்கு ஊற்றிட்டு சொல்கிறாளாம்  
அப்பா நட்டு வைத்த மரமென்று.

காலம்  
மழையையும்  
பிள்ளையையும்  
சேகரிக்கிறது  
நெஞ்சம்முழுவதும்.

► வீரசோழன்.க.சோ. திருமாவளவன்



போன நூற்றாண்டிலிருந்து  
தற்செயலாக வந்த ஒருவனுக்கு சியர்ஸ்  
சொல்கிறேன்  
உடனே மனக்கிளர்ந்து  
மூச்சிரைக்க சியர்ஸ் சொல்லும் அவனுக்கு  
கைகளில் முக கவசத்தை தீணித்தபடி  
கடந்து செல்லும் அமரர் ஊர்தி பார்த்து  
தயக்கத்தோடு சியர்ஸ் சொல்கிறேன்

யாருமற்ற இரவில்  
ஷவருக்கு அடியில் நின்றுகொண்டு  
கதவை தட்டுபவர்களுக்கு சியர்ஸ் சொல்கிறேன்  
குவிந்து கிடக்கும் என் நிர்வாணங்களில்  
தனியே நிகழா தனிமைக்கு சியர்ஸ்  
சொல்கிறேன்

ஒத்திகை செய்யப்பட்ட சில வார்த்தைகளை  
தீரும்ப பெறுவதற்கு சியர்ஸ் சொல்கிறேன்  
மருகி மருகி எழுதப்பட்டவை  
சடங்குகளாக மாற்றுவதற்கு சியர்ஸ்  
சொல்கிறேன்

இப்படியே  
விடைகொடுக்க முடியாமல் தடுமாறி  
தந்திரமாக தவிர்த்துவிடுதலுக்கு  
பல பெயர்களை நான் வைத்திருக்கிறேன்  
ஆனால்  
நினைவிற்கு வருவது என்னவோ  
இந்த சின்னஞ்சிறு சியர்ஸ் மட்டுமே  
சி....ய....ர்....ஸ்....

► கோபி சேகுவேரா



## நதியை வரைதல்

சீவழாங்கற்களை வழுவழப்பாக்கி  
பாறைகளின் இடுக்குகளில்  
விட்டுச் செல்கிறது  
மிச்சத்தை

முல்லை மலர் மேலே  
மொய்க்கும் வண்டு போலவென்று  
பாடிக் களிக்கும் காதலர்களின்  
படகைத் தாலாட்டுகிறது

கைக்கு அகப்படாமல் பறக்கும்  
வண்ணத்துப் பூச்சியின் சாதுர்யத்தைக்  
கணநேரம் தன்வசமாக்குகிறது  
தன் சலசலக்கும் ரீங்காரத்தால்

வெண்ணிலவின் ஒளியைக்  
கயிறில்லாமல் கட்டியிழுக்கிறது  
விண்ணிலிருந்து மண்ணுலகிற்கு

கரையோரங்களில்  
காலாற நடைபோடும்  
மாந்தர்களுக்கு  
ஒரு வசீகரப் புன்னகை சிந்தி  
உதடு சுழிக்கிறது

இவ்வளவு  
இயற்கை அழகுடன்  
ஒரு நதியை வரைந்து  
கொண்டிருப்பதைப்  
பார்த்துக் கண்ணீர்  
வடிக்கின்றது  
முன்பு நதியாய் இருந்த  
என் அடுக்ககம்

► **ப்ரியா பாஸ்கரன்**



உன்னை முத்தமிடுவதாக  
நினைத்து சில நேரம்

நீ கொடுப்பதாக நினைத்து  
சிலநேரம் என

எனக்கு நானே முத்தம்  
கொடுத்துக் கொள்வது  
அடிக்கடி நிகழ்கிறது இப்போது.

எல்லாம் மொத்தமாக  
என்னிடமே இருக்கின்றன.

தாமதிக்காமல் வந்து  
உன் பங்கை வாங்கிக்  
கொண்டு போ .

► **பிருந்தா சாரதி**



வேண்டுதல்  
கேட்கப்பட்டதை-தன்  
சிறகுகளை படபடத்து,  
பக்தருக்கு தெரிவிக்கிறது,  
பசியாற காத்திருக்கும் புறா.

► ஆ.சார்லஸ்

நானும் சுயநலக்காரன் தான்,  
கொஞ்சம்  
அரிசிகளை தூவி விட்டு  
நிறைய கவிதைகளை  
வாங்கிக் கொள்கிறேன்...  
வீட்டுக்குள்  
இரை தேடி வரும் பறவைகளிடம்!

► மு.முபாரக்

படைப்பு குழுமம் நடத்தும்  
**இனி ஒரு விதி செய்வோம்**

எதிர்கால எழுச்சிக் குரலுக்கான தேடல்

பள்ளி மாணவர்களுக்கான சர்வதேச கானொளி பேச்சுப் போட்டி



பரிசு

₹40000



www.padaippu.com

நடுவர்: ஈரோடு மகேஷ்